

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

9. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

1. BŘEZNA 2020

Z obsahu:

O blahosladenstvích

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 29. ledna 2020,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

**Blahoslavený
Karel Dobrotivý**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Sto růží
Panny Marie pro
rozjímání (18)**
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 6 -

Cesta k Bohu (7)
Sv. František Saleský
- strana 8 -

Matka
Evženie Ravasio (8)
- strana 9 -

Život s Pánem
- strana 11 -

**Statistika návštěvnosti
bohoslužeb v ČR**
- strana 12 -

**Letošní Tříkrálová sbírka
překonala loňský rekord**
- strana 13 -

Je nemožné dosáhnout sjednocení duše s Bohem jiným způsobem než sebezapřením.

(Sv. František Saleský)

Draží bratři a sestry, dobrý den! Začínáme dnes cyklus katechezí o blahoslavenstvích v Matoušově evangeliu (5,1-11). Tento text zahajuje „horské kázání“; inspiruje život věřících i mnoha nevěřících. Ježíšova slova nás stěží ponechají nedotčenými, a oprávněná je touha rozumět jim a stále více je akceptovat. Blahoslavenství jsou „průkazem totožnosti“ křesťana, jsou průkazem naší totožnosti, protože vykreslují tvář samotného Ježíše a jeho životní styl.

Dnes podáme globální rámec těchto Ježíšových slov a v příštích katechezích budeme komentovat jednotlivá blahoslavenství, jedno po druhém.

Předně je významné, jak došlo k jejich proklamaci. Když Ježíš uviděl zástupy, které šly za ním, vystoupil na horu po mírném svahu, který obklopuje Galilej-

ské jezero, usedl, obrátil se k učedníkům a pronesl blahoslavenství. Jsou tedy určena učedníkům, avšak na obzoru jsou zástupy, to znamená celé lidstvo. Jde o poselství pro celé lidstvo.

Kromě toho „hora“ evokuje Sinaj, kde Bůh daroval Mojžíšovi Desatero. Ježíš začíná učit Nový zákon: být chudí, tiší, milosrdní... Tato „nová přikázání“ jsou mnohem více než normy. Ježíš totiž nic neukládá, nýbrž vyjevuje cestu ke štěstí – svoji cestu – osmerým opakováním slova „blahoslavení“.

O blahoslavenstvích (Mt 5,1-11)

Katecheze papeže Františka při generální audienci
29. ledna 2020, Řím, aula Pavla VI.

Každé blahoslavenství se skládá ze tří částí. Začíná vždycky slovem „blahoslavení“, potom vyjevuje situaci, v níž se blahoslavení nacházejí: chudoba v duchu, pláč, hlad a žízeň po spravedlnosti atd.; a nakonec pohnutku blahoslavenství, uvedenou spojkou *neboť*: „Blahoslavení ti a ti, neboť...“ Tak zní osm blahoslavenství a bylo by krásné naučit se je nazpaměť, aby bylo možné si tento zákon, který nám Ježíš daroval, opakovat a nosit v mysli i v srdci.

Pokračování na str. 11

Jsi-li..., udělej..., řekni... Takovým způsobem pokouší ďábel nejen Ježíše na poušti, ale také každého člověka. Je patrné, kam ďábel míří svůj útok: na lidskou ješitnost, pýchu. Vždyť komu z nás není příjemné, když je vyzdvižen jako ten, který něčemu rozumí, něco umí, má v něčem nějakou moc? Je velmi obtížné v takové chvíli potlačit své ego a mít na mysli věci Boží a nikoliv lidské. Ale bez Božích darů a bez jeho pomoci bychom přece nebyli nic... Zpytujeme nyní v době postní více než kdy jindy, jak často podléháme v tomto ďábovém svodům. Dnešní úryvek z Matoušova evangelia nechť je nám pak věrným průvodcem.

Potlačit své ego není nic jiného než sebezápór. A jak nás učí svatý František Saleský, pouze sebezapřením můžeme dosáhnout sjednocení duše s Bohem. (str. 8) Pak o nás budou platit slova apoštola Pavla: „Nežijí už já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20) Co více si můžeme přát? Žije-li v nás Ježíš – Bůh, je to nekonečně více, než když žije jen vedle nás. A pak: být označen za nositele Boha je nejvyšší možné vyznamenání, jakého se nám může zde na zemi dostat. Nikoliv naše znalosti, umění, zručnost, společenská moc, nýbrž Bůh v nás dává smysl našemu životu a činí jej šťastným. To vše ostatní je nám dáno navíc (srov. Mt 6,33). A tak stojí před

Editorial

námi další postní výzva, již nás oslovuje svatý František: zkoumejme své srdce, zda má vládu duch nad tělem a zda sklony jsou připraveny se mu podřídít a nechat se jím vést – což znamená umrtvovat svého pozemšťana a odevzdávat se bezpodmínečně Božímu vedení.

Sám nebeský Otec skrze matku Evženií Ravasio nám sděluje onu bolestnou skutečnost, že do duše, která je ve stavu hříchu, nemůže vstoupit. (str. 9-10) Proto je důležité bojovat s pokušením od počátku, neboť již první pád oslabuje naši vůli a působení Boží milosti v nás. Povzbuzením pro zhřešivší duše pak mohou být Otcova slova o jeho blízkosti, kdy neustále duše volá a zve, aby zatoužily po pokladech, které jim přináší, aby spatřily světlo a byly uzdraveny z hříchu. Avšak zároveň je třeba mít vždy vědomí, že za případného stálého odmítání Boží milosti bude jen velmi obtížné, byť alespoň na sklonku života, litovat svých provinění proti Bohu, přijmout ho za svého Otce a Pána a prokázat mu aspoň jeden úkon lásky, který bude znamenat záchranu duše. Proč nepřijmout otevřenou Boží náruč hned na začátku, po spáchaném hříchu jej litovat a jít se

smířit s Bohem ve svaté zpovědi? Milost Boží bude moci v nás a nejen pro nás působit mnohem účinněji.

Pakliže vždy patříme Trojjedinému Bohu, a to i uprostřed bouří, jsme vždy naplněni vnitřní radostí nad dílem Božím, které se v nás a v našem životě děje. Krásné svědectví jedné z našich čtenářek nám tuto vnitřní radost ze života s Bohem dokládá. (str. 11-12) Kéž je pro nás povzbuzením, že nejen světcí či významné křesťanské osobnosti prožívali a prožívají Boží přítomnost ve svém životě, ale že téže milosti se dostává i těm, kdo žijí „obyčejný“ život „někde“ na zemi.

Snažme se tedy v každém okamžiku zapomínat na své ego a umožněme, aby Bůh byl v našem srdci. A když se ocitneme uprostřed jakékoliv bouře, když na nás dolehne úzkost nebo se budeme cítit na konci svých sil, nebojme se obrátit o pomoc k té, která je naší Matkou kralující v nebi se svým Synem Ježíšem (str. 6-7). Maria je přece nejen milující Matka, která má slitování se svými dětmi v životě i ve smrti, ale je rovněž nebeská Královna, jejíž prosby předkládané Ježíši jsou všemocné. A při pohledu na ni, jak stojí pod Ježíšovým křížem, si pak můžeme v době postní znovu uvědomit, kde má být ten, kdo Ježíše miluje. Jen v kříži je naše spása!

Daniel Dehner

Přijmi to jako obzvláštní milost, že tě Duch zavedl tam, kam před časem zavedl Ježíše. Do samoty. To sám Pán tě volá k sobě na toto pusté místo. Zdržoval se tu zcela sám čtyřicet dní. Chystal se, aby mohl dovršit poslání, které mu uložil Otec. Poznáváš z jeho příkladu, že ticho, odloučenost, samota spolu s tělesným odříkáním jsou darem velkého Rádce, který nejlépe ví, jak připravit své tělo i svého ducha, aby byly vnímavým a citlivým nástrojem Ducha Božího. Poděkuj Pánu za jeho příklad pokory a kázně. Neboj se obětovat své pohodlí a požitky, abys mohl o to důvěrněji přebývat ve společnosti svého Pána.

To, na co se Ježíš připravuje tak náročným způsobem, zahrnuje jeho rozhodující zápas s úhlavním Nepřítelem. Ale tento zápas tuší i jeho protivník. Protože Pán zná jeho způsoby, pozval tě dnes k sobě také proto, abys protivníka dobře poznal a prohlédl si zblízka jeho pravou tvář. Ať už vystupuje v jakékoliv podobě, je to podlý a úkladný lhář a vrah. Není vždy snadné ho rozpoznat a prohlédnout jeho úklady. Ještě než se zde objeví, připomeň si, proč Boží Syn sestoupil na svět: Satanovi se podařilo oklamat tvé prarodiče, a to i přesto, že vyšli z Boží ruky tak dokonale, svatí a moudří. Jak věrohodně musela znít Evě slova jeho nehorázně lži: *Nezemřete, otevřou se vaše oči a budete jako Bůh. Zrádné ovoce, které nabízí, se jeví vábné na pohled, lákavé a chutné, ačkoliv jeho plodem je nakonec smrt a zaslíbenost. Při pohledu na jeho zákeřnost, troulalost a houževnatost pochopíš, proč ho nikdy nesmíš podceňovat.*

Proč se přibližuje k Pánu právě v okamžiku, kdy dovršuje svou čtyřicetdenní modlitbu a půst? Vždyť to je právě zbraň, která by ho měla bezpečně zahnat na útěk!⁽¹⁾ On však si pospíšil právě proto, aby se pokusil v zárodku znehodnotit, nebo alespoň znechutit získané drahocenné duchovní plody. Počítej s tím, že se může objevit právě ve chvíli vrcholného duchovního úsilí. Tvůj nepřítel sleduje pozorně a žárlivě každý tvůj krok s jedinou snahou: aby tvé dobré skutky narušil a zvrátil v jejich opak. Představuje se jako

dobry rádce s přátelskou radou: *Jsi-li Syn Boží, řekni tomu kameni, ať se stane chlebem, netrap se tolik, posluž si svou mocí, dopřej si trochu příjemnosti a pohodlí...*

Pán ti ukazuje, že jeho slova si nezaslouží, abys o nich vůbec uvažoval. Copak je možné u něho hledat něco víc a něco lepšího než ve slově, které vychází z Božích úst?

Lstivý protivník se však nedá jen tak zahnat. Chápe se každé příležitosti, a zkou-

ší dokonce přelstít Pána jeho vlastní zbraní: »Zůstaňme u toho, co je psáno. Jako Boží Syn ověř si na sobě a před očima zástupců moc oněch v Písmu napsaných slov: *Vrhni se dolů!*«

Není to svůdné pokušení? Svůdce používá dodnes úspěšně osvědčenou variantu své nabídky právě u těch, kteří jsou znalci toho, co stojí psáno, a učí lid podle svého: »Jsi-li Boží vyvolený, tak znalý a zkušený, využívej více k prospěchu svému i druhých to, co tak dobře znáš. Ukaž svou zdatnost tím, že dáš tomu, co je psáno, nový, aktuálnější, populárnější smysl, vyjdi vstříc touze po senzaci. Když si tak uděláš jméno a vybuduješ popularitu, můžeš se pak spolehnout, že tě veřejné mínění přímo ponese na svých rukou. Všichni půjdou za tebou, a to je přece předpoklad úspěchu!«

Ježíš zamítá ďáblovy návrhy jako rouhavou provokaci vůči samotnému Bohu. Důvěru v Boha nelze zaměňovat s troulalostí, která ho uráží. Na Boha se můžeš plně spolehnout vždy, když kráčíš po jeho cestách a s pokorou a bez výhrad přijímáš jeho svatou vůli.

Pán připouští, aby byl do třetice pokoušen, a ty se tak staneš svědkem nejen ďáblovy neodbytnosti a taktiky, ale také jeho nejučinnějších trumfů, na které nejvíce spoléhá. Je to lidská touha po slávě, moci a majetku. Učinil z nich dnes dokonce hlavní hybnou sílu rozvoje a pokroku.

Ptáš se, jak to, že ďábel může nabízet všechny poklady a slávu jako ze svého? Moc a sláva tohoto světa se kupují především za bohatství a bohatství se hromadí nejvíce tam, kde lidé nejednají tak, jak jedná Bůh, totiž podle spravedlnosti a lásky, nýbrž tak, jak jedná Satan, v duchu sobectví a nezkratné chtivosti, které

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 2,7-9; 3,1-7

Hospodin Bůh uhnětl člověka z prachu hlíny a vdechl do jeho nozder dech života, a tak se stal člověk živou bytostí. Potom Hospodin Bůh vysázel zahradu v Edenu na východě a usadil tam člověka, kterého uhnětl. Hospodin Bůh dal z půdy vyrůst rozmanitým stromům, líbezným na pohled, (jejichž ovoce) je chutné k jídlu, i stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobra a zla. Had byl nejlstivější ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh udělal. Pravil ženě: „Řekl (skutečně) Bůh: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?“ Žena odpověděla hadovi: „Smíme jíst z ovoce každého stromu v zahradě, jen z ovoce stromu, který je uprostřed zahrady – pravil Bůh – nesmíte jíst a ani se ho nedotýkejte, abyste nezemřeli.“ Had nato ženě: „Ne, nezemřete. Naopak, Bůh ví, že kdybyste z něho jedli, otevřou se vaše oči a budete jako Bůh poznávat dobro i zlo.“ Žena viděla, že (ovoce) stromu je chutné k jídlu, vábné na pohled,

Dokončení na str. 5

vedou k bezohlednosti a jdou za vlastním potěšením i na úkor druhých. Ďábel sám nemá nic, jen svou zášť a zlobu, ale ovládá království světa a rozděluje slávu a moc skrze ty, kterým k nim dopomohl a kteří jsou jeho. V Ježíšově království platí: *Prodej, co máš, a rozdej chudým.*⁽²⁾ A v jeho královstvích? *Nedbej Boha, doufej ve své veliké bohatství a zakládej si na své zhoubné moci.*⁽³⁾ Stačí vzdát ďáblu poklonu tím, že mu dáš přednost před Bohem, přijmeš jeho podmínky a přistoupíš do společenství těch, kteří jsou jeho, a otevřou se ti záhy nečekané možnosti. Jak na to odpovědět? *Jdi mi z cesty!*

Pokloň se s vděčností Vítězi nad Satanem, připoj se k němu s úplnou odevzdaností a pros ho upřímně: *Stvoř mi čisté srdce, Bože, obnov ve mně ducha vytrvalosti. Vrať mi radost ze své ochrany a posilni mou velkodušnost.*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 17,21; ⁽²⁾ Mt 19,21;

⁽³⁾ srov. Ž 52,9; ⁽⁴⁾ Ž 51,12.14

Blahoslavený Karel Dobrotivý

Jeho otcem byl dánský král sv. Knut IV. a bratrancem sv. Knut Lavard (viz Světlo 1/2018). Svatost měl tedy v krvi. V krvi, kterou stejně jako oba jeho příbuzní prolil pro Krista Ježíše.

Karlovo narození se klade někdy k roku 1083. Svého otce pořádně ani nepoznal, Knut IV. byl v roce 1086 zavražděn přímo v kostele v Odense. Dřevěnou svatyni tehdy obstoupili jeho nepřátelé, a když Knut pochopil, že z obklíčení nevyvázne živý, vyzpovídal se, z rukou kněze přijal Eucharistii a pak na kolenou i smrt z rukou vrahů.

Mladá vdova Adéla nemeškala a utekla se synem do bezpečí dvora svého otce – flanderského hraběte Roberta I. Výchovy se Karlovi tak dostalo na dědově dvoře a bylo to znát. Ve Flandrech (Flandry odpovídají zhruba dnešní Belgii) zapustilo křesťanství kořeny přece jen hlouběji než v Dánsku, kde je začal vážně brát právě až Knut IV. Nic se nezměnilo ani smrtí Roberta I., když se vlády ujal jeho stejnojmenný syn.

Dokazuje to i Robertovo rozhodnutí v roce 1096 vyslyšet výzvy papeže Urbana II. a se svatým nadšením vyrazit na křížovou výpravu. Zapomeňme přitom na různé novodobé kritické odsudky tohoto počínu, cílem rytířů kříže nebylo kořistění, jak jsou mnozí přesvědčeni, nýbrž osvobození Božího hrobu z rukou muslimů a osvobození křesťanů strádajících ve Svaté zemi v muslimském područí. Třináctiletého bratrance Karla vzal Robert s sebou – dost možná i na jeho vlastní žádost.

Mimořádně skvělým způsobem tuto první kruciátu popsala ve svém monumentálním románu Křížáci polská spisovatelka Zofia Kossak-Szczucková (1889–1968). Znameníť vystihla atmosféru doby i atmosféru v řadách křížáků, vystihla onu nepředstavitelně namáhavou anabázi napříč půlkou tehdejšího známého světa přes moře a později i přes poušť, lopotné dobývání pevností či jejich hájení, všelike strádání, nemoci, protivenství, které rytíře kříže potkávaly na každém kroku. Spolu s dospělými muži absolvoval tuto cestu i Karel a mohl se díky tomu 15. července 1099 těšit z dobytí Jeruzaléma.

Po tomto velkolepém úspěchu se Robert II. Flanderský vydal se svou družinou na zpáteční cestu. Zamířil přes Konstantinopol, kde mu jako důkaz uznání jeho heroických skutků daroval byzantský císař ostatky patrona rytířů – sv. Jiřího.

Ani doma si pak flanderský hrabě neměl čas odpočinout, musel neustále odražet vpády německých nebo anglických útočníků a také pomáhal francouzskému králi v jeho válkách. Opět mu po boku věrně stál mladý Karel, vědom si nutnosti hájit spravedlivou věc i čest svou a čest nyní již své země. Pravděpodobně už byl pasován na rytíře, s čímž se povinnost zachovávat čest přímo vázala.

Do toho přišla v roce 1101 radostná zpráva z Říma, že papež Paschalis II. prohlásil za svatého jeho otce Knuta IV. Ještě výrazněji mu tak vyvstal před očima otcův vzor šlechtěného rytíře a dobřého křesťana.

Jak vysoce si Karla na flanderském dvoře cenili, svědčí fakt, že poté, co Robert II. padl v roce 1111 v bitvě u Meaux, jeho nezletilý syn Balduin VII. Flanderský si za hlavního rádce vybral o 10 let staršího Karla.

Jeho jméno ve Flandrech už něco znamenalo. Uznání a respekt si vydobyl nejen na křížové výpravě a v následných ozbrojených půtkách na evropských bitevních polích, ale i svým jednáním, díky němuž

Vražda Karla Dobrotivého (středověká iluminace)

Socha Karla Dobrotivého v Bruggách

si získával sympatie napříč celou společností. Osm let byl Balduinovi k dispozici svými moudrými radami, a když mladý flanderský hrabě v červenci léta Páně 1119 v Roeselare umíral na následky zranění utrženého v jedné z bitev s anglickým králem Jindřichem I., jíž se účastnil jako spojenec francouzského krále Ludvíka VI., odkázal zemi i hraběcí stolec svému bratranci Karlovi. Ten si ovšem musel nárok na trůn vybojovat s mečem v ruce, jelikož nebožtíkova matka Klemencie Burgundská považovala za mnohem lepšího kandidáta Viléma z Ypres. Ten to vnímal podobně a pokusil se získat hraběcí stolec silou, leč neúspěšně. Karel svá práva uhájil a chopil se moci. Nastala zlatá éra flanderského hrabství...

Země vzkvétala. Rolníkům a zejména výrobcům proslulého flanderského sukna se dařilo a města jako Ypres či Bruggy bohatla díky obchodu právě se sukem. Nepopíratelnou zásluhu na tom měl mír, který ve Flandrech zavládl přičiněním Karlovým. Vládce si velice brzy vysloužil přízvisko „Dobrotivý“. On

„své zemi zajistil mír a vpravdě až klášterní disciplínu“, můžeme číst v jedné z dobových kronik. Oproti jiným vladařům se snažil spory s odbojnými barony řešit pokojnou cestou. Za tímto počínáním nehledejme nic menšího a nic většího než Karlovu opravdovou víru, kterou se snažil žít, kterou řídil své skutky. Jako člověka, který se účastnil osvobození Jeruzaléma a v družině svého strýce svedl nespočet bojů, ho nikdo nemohl vinit ze změkčivosti či zbabělosti. Však také neváhal přikročit k rychlému a ráznému činu, pokud druhá strana neměla k mírovému řešení příliš vůle. Svě rytířské dovednosti ostatně nejednou prokázal na rytířských turnajích, jichž se hojně účastnil.

Dalším rysem Karlovy vlády byla i vydatná podpora církve a zakládání kostelů a klášterů. Nebylo v tom žádné politikum, tento syn světce prostě chtěl, aby lidé měli možnost žít ze svátostí, a o nutnosti modliteb řeholníků a řeholnic ho nikdo nemusel sáhodlouze přesvědčovat.

Svou tvář věrného následovníka Ježíšova nejvíce ukázal v roce 1125, kdy i takto bohatou zemi postihl vinou neúrody hladomor. Tehdy pozotvíral hraběcí sýpky a bez počítání obdarovával zásobami obilí ty nejvíce neúrodou postižené. Sám tak téměř přišel na mizinu. Neváhal prodávat cennosti, skupoval za ně tolik potřebné obilí a osobně pak dohlížel na spravedlivé rozdělování chleba. Přísně trestal ty, kdo chtěli nastalé situace využít a neúměrně navyšovali ceny. Zabránil tak katastrofě, která jinak obyvatelům flanderského venkova hrozila; lidé ve městech, zejména v přístavech, měli přece jen díky obchodu více možností, jak s hladem bojovat. Kdyby ničím jiným, tak tímto počinem si získal srdce lidí, nakloněná mu už dlouho předtím. Od té doby jeho jméno bez přídomek „Dobrotivý“ snad ani nevysslovovali...

Ne všichni však na Karla pohlíželi příznivě, především ne šlechtický rod Erlembardů. Karel věděl o nebezpečí, jež z této strany hrozí. Nebral je sice na lehkou váhu, zároveň se jim však příliš nezatěžoval, nechával se slyšet, že „i když se nacházíme uprostřed bouře, patříme vždy Pánu“. Svěřoval svou věc Hospodinu s tím, že je v jeho rukou a že se má dít jeho vůle. Spiklenci čekali na první příležitost, aby se ho zbavili. Karel totiž až moc prohlé-

dl jejich nekalé machinace a chystal se proti nim zakročit.

Chvilé pro Karlovy nepřátele přišla 2. března 1127. Flanderský hrabě odešel jako každé ráno na mši svatou – bosky, jak měl ve zvyku. V kostele sv. Donáta v Bruggách jej neozbrojeného přepadla skupinka vzbouřenců, vedená jedním z Erlembardů – rektorem bruggské katedrály, jenž měl rovněž strach z odhalení – a na místě ho zavraždila. Karel tak sdílel osud se svým otcem. Sám však po sobě syna nezanechal, s manželkou Markétou z Clérmontu žádné potomky nezplodili.

Úkladná vražda vyvolala obrovské pobouření mezi šlechtou věrnou Karlovi a především mezi obyčejným lidem. Vrazi jen o vlasek vyvázli lynči a spravedlivé pomstě rozhořčených poddaných, nemnul je už ale trest Karlova nástupce Viléma Clita, jenž nad nimi vynesl rozsudek smrti.

Na Karlovu smrt nahlížel lid jako na mučednickou. Církev pak od roku 1884 nahlíží i na jeho život jako na život muže hodného ještě jiného přídomek než „Dobrotivý“, a sice „blahoslavený“. Přiřkl mu jej Svatý otec Lev XIII.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

lákové pro poznání moudrosti, a proto si z něho utrhla a jedla, a dala též svému muži; byl s ní a jedl. Tu se jim oběma otevřely oči a zpozorovali, že jsou nazí. Sešili tedy fíkové listy a udělali si zástěry.

2. čtení - Řím 5,12-19

Bratři! Jako skrze jednoho člověka přišel na tento svět hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili... Hřích ovšem byl na světě už před Zákonem – jenomže kde není žádný zákon, tam se hřích nepřičítá. Přesto smrt uplatňovala svou moc od Adama do Mojžíše i nad lidmi, kteří se neprohřešili nějakým podobným přestoupením jako Adam. Tento Adam je protějškem toho, který měl přijít. Ale s Božím darem není tomu tak, jak to bylo s proviněním. Kvůli provinění jednoho ovšem celé množství propadlo smrti. Ale ještě tím hojněji se celému množství lidí dostalo Boží přízně a milostivého daru prostřednictvím jednoho člověka, Ježíše Krista. A není tomu s darem tak, jako s hříšným skutkem onoho jednoho člověka. Neboť rozsudek nad proviněním toho jednoho přinesl odsouzení, kdežto Boží dar vede z mnoha provinění k ospravedlnění. Jestliže kvůli provinění jednoho člověka začala skrze toho jednoho člověka vládnout smrt, tím spíše v síle nového života budou kralovat skrze jednoho, totiž Ježíše Krista, ti, kdo v hojnosti dostávají milost a dar ospravedlnění.

Nuže tedy: jako provinění jednoho člověka přineslo odsouzení celému lidstvu, tak zase spravedlivý čin jednoho člověka přinesl celému lidstvu ospravedlnění, které dává život. Jako se totiž celé množství stalo neposlušností jednoho člověka hříšníky, tak zase poslušností jednoho se celé množství stane spravedlivými.

Evangelium - Mt 4,1-11

Ježíš byl vyveden od Ducha na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby.“

On však odpověděl: „Je psáno: »Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.«“

Potom ho ďábel vzal s sebou do Svatého města, postavilho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li syn Boží, vrhni se dolů. Je přece psáno: »Svým andělům dá o tobě příkaz, takže tě ponesou na rukou, abys nenarazil nohou na kámen.«“

Ježíš mu odpověděl: „Také je psáno: »Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.«“

Zase ho vzal ďábel s sebou na velmi vysokou horu, ukázal mu všechna království světa i jejich slávu a řekl mu: „To všechno ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš řekl: „Odejdi, sata-ne! Neboť je psáno: »Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit.«“ Potom ho ďábel nechal – i přistoupili andělé a sloužili mu.

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (18)

69. NANEBEVZETÍ NAŠÍ PANÍ

Dne 1. listopadu 1950 papež Pius XII. vyhlásil dogma o Nanebevzetí Panny Marie. Řekl: „Poté, co jsme se opět a opět obraceli k Bohu s naléhavými prosbami a žádali o světlo Ducha pravdy, ke slávě všemohoucího Boha ... vyhlášíme, prohlašujeme a definujeme ... že neposkvrněná Bohorodička a ustavičná Panna Maria, když se uzavřel běh jejího pozemského života, byla vzata s duší i tělem do nebeské slávy.“⁽¹⁾

Proč a kvůli čemu byla Maria vzata do nebe? Zčásti kvůli svatým rodičům, podstatnou příčinou nanebevzetí Panny Marie je však její božské mateřství. A pro toto božské mateřství, pro dokonalé splnění úkolu být Matkou Ježíšovou bylo Marii uděleno: být neposkvrněnou neboli uchráněnou od prvotního hříchu, být vždy bez jakéhokoli osobního hříchu, v panenství a po celý svůj pozemský život plná milosti; a nanebevzetí je logickým důsledkem všech těchto privilegií.

Maria již zvítězila nad vinou a hříchem, ale pro naprosté a dokonalé vítězství a aby byla plně připodobněna Kristu, bylo velmi příhodné, aby byla ozdobena slavným vzkříšením a vystoupila do nebe v těle i duši, aniž by poznala rozklad v hrobě. Maria byla uvedena do nebe v těle a duši a kvůli *naprostému osvobození od všech omezení pouti smrtelného života* mohla bez jakékoli překážky vykonávat svou roli duchovní Matky všech lidí. Ponořená v plnosti vzkříšeného a oslaveného Krista může plnit svoji roli Prostřednice všech milostí a být skutečnou *prosebnou všemohoucností* ve prospěch všech dětí, které jí byly svěřeny u paty kříže.

Co nám přináší Nanebevzetí Naší Paní? Nanebevzetí nám oznamuje, že Matka Boží a Matka každého člověka (duchovní Matka) se postará s plnou ochotou o mé duchovní dobro a moji spásu. Nyní Panna Maria plně završuje poslání, které jí určil její Syn z kříže, když ukázal na svatého Jana (a v něm byli zahrnuti všichni lidé) a řekl jí: „Hle, tvůj syn.“ (Jan 19,26)

Mějme radost z takového obrovského vítězství Matky Boží a naší vlastní Matky, vzaté na nebe pro naše dobro.

70. NANEBEVZETÍ A ZROZENÍ CÍRKVE

Osobní rozměr a církevní rozměr. Skutečnost Mariina oslavení neboli – což je totéž – plná účast v oslaveném životě vzkříšeného Krista došla v Církvi k vyjádření skrze eschatologický model, *nanebevzetí*.

Nemůžeme se dívat na skutečnost Mariina nanebevzetí pouze jako na výsadu velmi krásnou a podivuhodnou, ale výhradně *osobní*, nýbrž musíme přemýšlet o tom, že je začleněna do celkové ekonomie spásy, s *církevním* rozměrem, který ovlivňuje nás všechny v tom smyslu, že poté, co byla Maria oslavena, byla *osvobozena* od všech pozemských překážek a maximálně posílena pro lepší uplatnění svého duchovního mateřství ve prospěch Církve a všech lidí.

A tak, jak pociťujeme blízkost Krista, který jako vzkříšený žije mezi námi, stejným způsobem musíme pociťovat Marii, která žije blízko, milující a vroucně mateřská, starající se s plnou ochotou o duchovní dobro Církve a každého člověka.

Maria ve svém Nanebevzetí je postava, z níž je Církev povolána existovat. Apoštolská exhortace *Marialis cultus* Pavla VI. nám nabízí celkový pohled na krásu liturgie Nanebevzetí Panny Marie: „Je to oslava plnosti a blaženosti, ke kterým byla určena, oslavení její neposkvrněné duše a panenského těla, jejího dokonalého spodobení se vzkříšeným Kristem; je to svátek, který předkládá Církvi a lidstvu obraz a útěchyplný důkaz uskutečňování vrcholné naděje, že budoucí oslavení je šťastným údělem všech, které Kristus učinil bratry a sestrami, neboť měl krev a tělo jako oni.“ (MC 6)

Skutek, kterým jedna lidská bytost, Maria, otevřela cestu do nebe, je zárukou našeho konečného osudu, a je plný útěchy znát předem slávu, která čeká na Církev. Pavel VI. to nazývá „důkazem“. Proto, vidouc sestru a matku, která nás předchází, mešní antifona ze slavnosti Nanebevzetí říká s velkým nadšením: „Radujme se všichni.“ Maria není pouze vzorem, jaká má být Církev, ale je rovněž tím, čím je Církev povolána být.

Když se podíváme na konec, který nás čeká, všimněme si, jak velmi silná je podpora pro práci pro Boží království v tomto životě, předzvěst oslaveného světa.

71. MARIA, „KRÁLOVNA MATKA“

Královna Matka a pojetí „gebira“. V modlitbě *Zdravas, Královno* nazýváme Marii dvojím pojmenováním – Královna a Matka. Královská Mariina hodnota se neliší od slavného nanebevzetí a úplného oslavení s Kristem. Úkoly, které Maria vykonává z nebe jako Královna a Matka, mají biblickou souvislost v pojetí *gebira*.

V Davidově dynastii „Královna Manželka“ nebyla oficiální funkcí. Naopak oficiální funkci měla „Královna Matka“, jakožto matka krále. To vidíme v První knize královské (1 Král 1,15; 2,18): Betsabe byla jen *manželkou* krále, padá na tvář před Davidem. Na rozdíl od toho poté, co je David mrtvý, když se přiblíží ke svému synovi Šalomounovi, on vstává, padá před ní na tvář a nabídne jí trůn po své pravici jako Královně Matce (*gebira*). Královna Matka nevládne, ale zasahuje, žádá a předkládá králi problémy.

Maria je Královnou Matkou jediného Krále, který vládne Církvi a světu. Je Královnou Matkou, která se přimlouvá v Kázně, aby urychlila a zahájila první zázrak, a nyní se přimlouvá jako skutečná *gebira* ve prospěch všech svých dětí.

Takto věřící lidé chápali přimluvu Panny Marie, kterou vždy pokládali za mocnou Královnou a milovanou Matku. Pius XII. prohlásil Pannu Marii *Královnou*, Pavel VI. *Matkou Církve* a Jan Pavel II. jí dal další tituly v encyklice *Redemptoris Mater (Matka Vykupitele)*.

Prosebná všemohoucnost. V plánu spásy, v němž musí být Mariina královská hodnota zahrnuta, kromě toho, že je oslavována a plně spodobněna se vzkříšeným a oslaveným Kristem, to znamená, že má Maria na nebesích obrovskou moc, veškerou možnou plnost moci v řádu milosti lépe sloužit lidem jako Přimlůvkyně, Obhájkyňe a Prostřednice všech milostí. Jakmile je tedy oslavena, nazývá se *pro-*

sebnou všemohoucností. To je privilegium této zcela jedinečné královské hodnosti.

Existuje vůbec někdo, kdo, když se obrátil na Marii – jak říká sv. Bernard ve známé modlitbě „Pamatuj...“ – nezažil žádnou ochranu či útěchu? Jestliže Panně v životě Kristus nic neodepřel, mnohem méně nyní v nebi. Požádejte o *všechno* Marii, Královnu Matku.

72. KRÁLOVNA A MATKA MILOSRDENSTVÍ

Ve městě Segovia existuje legenda, která představuje matčinu lásku, a v tomto případě Mariinu, aby byla dána jako příklad Mariina milosrdenství. Stručně řečeno:

„Nastal den, kdy se dva bratři kvůli svým rozdílným názorům dohadovali. Matka zasáhla svým slovem a snažila se syny přimět k omluvě a smíru. Nepodařilo se jí to: mladší dítě, plné hněvu, chtělo píchnout nožem svého bratra. Matka, zcela reflexivně a pohotově, stála mezi svými dětmi, protože nechtěla smrt žádného z nich. Dítě, slepé násilím, zasáhlo nožem matku, která mezi nimi padla mrtvá. A vznikla tam hora odloučení, která nechala mladšího syna na straně Madridu a staršího syna na straně Segovie, na hoře dnes zvané »Mrtvá žena«.

Mladší syn představuje lidstvo, které ve své hříšnosti zabilo staršího syna. Starší syn je Kristus. Matkou těchto dvou bratrů je Maria. Nůž hříchu, který byl určen staršímu bratrovi, zranil také matku v jejím srdci.

Svět plný nouze je v pod ochranou Mariiny moci. Svět je plný odstrkování, fyzických a mravních problémů všeho druhu. Potřebujeme proto královnu, která bude věrným odrazem nekonečné Boží milosti. Maria je touto Královnou a milující Matkou, která má slitování se svými dětmi v životě i ve smrti.

Básník J. Alvarez Gato píše:

*Řekni mi, Paní, řekni,
až odejdu z této země,
zdali si mě budeš pamatovat.*

*Až už bude znám
můj čas špatně prožitý
a ve všech tolika hříších,
které jsem spáchal,
zdali si mě budeš pamatovat.*

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA BŘEZEN 2020

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL

Katolíci v Číně. – Modleme se, aby církve v Číně vytrvala ve věrnosti evangeliu a rostla v jednotě.

NÁRODNÍ ÚMYSL

Za farní společenství – ať jsou na přímluvu sv. Vojtěcha dobrým zázemím pro hledající, katechumeny, trpící a nemocné.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

*Na věčnosti
při posledním soudu
doufám v pomoc,
předkládaje ti laskavou prosbu,
zdali si mě budeš pamatovat.*

*Až se budu potýkat
s velmi nuznými úcty toho,
kolik dobra a darů
jsem obdržel od tvého Syna,
zdali si mě budeš pamatovat.*

*Až má nešťastná duše,
obávám se zatracení,
bude shledána velmi vinnou,
jsouc zahrnuta tisíci žalobami,
zdali si mě budeš pamatovat.⁽²⁾*

Vždy na ni spoléhej ve svém životě, ve své smrti a ve své spáse.

(Pokračování)

*Zdroj: Clemente Arranz Enjuto:
Cien rostros de María para la
contemplación. San Pablo, Madrid 1998.*

*Přeložila -hk-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ C. V. POSPÍŠIL *Nanebevzetí Bohorodičky ve světle dokumentů magisteria*, Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2000, s. 63–64.

⁽²⁾ J. ÁLVAREZ GATO, en F. DELCLAUX, o.c., 72.

Cesta k Bohu (7)

Umrtvování

Když Bůh řekl: „Učiňme člověka ke svému obrazu, aby se nám podobal“, dal mu rozum, aby rozlišoval dobré od zlého, užitečné od škodlivého. Rozumem máme pohlížet na stvoření Boží a ovládat je, aby sloužilo k našemu cíli. Jako průvodce nám dal tedy Bůh rozum, a přece je málo těch, kteří se jím skutečně nechají vést. Řídí se více podle svých vášní a sklonů místo rozumem.

Když mají chuť jít časně nebo pozdě do postele, udělají to tak. Když je napadne zahálet, tak to udělají. Když dostanou náladu něco zanedbat, udělají to podle nálady.

Tu někdo říká: „Jsem smutný, a proto nechci mluvit“ – také papoušci to tak dělají. „Budu opovrhovaný a upadnu do hněvu“ – také pávi a opice to tak dělají.

Když je ale někdo rozmrzelý a láska od něho požaduje, aby přesto šel do společnosti, a on to udělá: hle, tak jednají osoby, nad nimiž vládne duch a rozum. A když někomu nadávají, a on je přítom radostný: hle, tak jednali apoštolové.

Žít podle ducha znamená činy vykonat, slova říci a myšlenky uchovávat, jak to od nás Duch Boží požaduje. Máme se nechat vést rozumem, pak se nenechá naše duše pošetile mást a roztrpčovat změnami a dojmy, jak je den s sebou přináší.

Když rozum nemá vládu nad celou naší bytostí, nade všemi našimi duchovními silami, nadáním, pudy, snahami, vášněmi, co může pak vzniknout jiného než neustálé kolísání, nestálá, náladová proměna, hned od horečné horlivosti, tu od ochablé lenosti a lhostejnosti, od radostné nálady k náladám skličivosti, od uklidnění jedné hodiny k neklidu celých dnů. Krátce řečeno: náš život se stane velkou ztrátou času.

Proto bychom se měli vnitřně osvobodit od prostě pudových sklonů, ať jsou velké, nebo malé. Měli bychom čas od času svoje srdce zkoušet, jestli duch má vládu a sklony jsou připraveny se mu podřídit a nechat se vést. Pak ale bychom měli, až přijde čas, povzbudit ty sklony, které slouží lásce. To znamená s Kristem zemřít nazí na kříži, abychom s ním povstali ja-

ko noví lidé. Také tělo má působit k Boží službě podle pokynů rozumu. Je skutečností, že při dobrém a silném zdraví je síla ducha v umrtvování potřebná. Ale ne příliš mnoho! Málo jíst, mnoho pracovat, zabývat se duchovními věcmi a ještě chtít tělu odpirat spánek, to znamená žádat od zchváceného koně ještě mnoho práce a nedopřát mu klidu. Dlouhé a přehnané posty se nedoporučují, zvláště u mladých lidí. Častěji jsem pozoroval, že mladý osel, když na cestě zeslábl, chtěl odbočit na stranu. K tomu mají sklon také mladí lidé, když jsou postem zesláblí, potom snadněji zchoulostiví. Jelenům se tíže běhá, když jsou příliš tlustí, než když jsou příliš vyhublí. Tak jsme také my většinou vydáni pokušením, když je naše tělo buďto příliš dobře živeno, nebo když je velmi vyčerpané.

Nejenom půst pomáhá zkrotit tělo, nýbrž také práce. Když máš tedy práci, která je pro tebe potřebná nebo slouží ke cti Boží, pak se mi zdá lepší, když na sebe vezmeš obtíž práce než obtíž půstu.

Takže musíme občas našemu duchu povolit a také tělu dopřát zotavení. Je nesprávné hnát přísnost tak daleko, abychom sami sobě ani jiným nedopřáli zotavení. Existují zábavy, které slouží jenom k zotavení a uvolnění. Člověk by jim měl věnovat přiměřený čas. Abychom vyhověli

společenské zdvořilosti a lásce, máme vykonat návštěvy a zúčastnit se setkání. Neměli bychom tyto záležitosti ponechat bez povšimnutí. Udělat si procházku na čerstvém vzduchu, zúčastnit se živého, příjemného rozhovoru s přáteli, zahrát si na loutnu nebo nějaký jiný nástroj, zazpívat si píseň, jít na lov atd., to jsou slušná zotavení, že je zapotřebí jen málo rozumu, aby se člověk každému věnoval s mírou a v přiměřeném čase.

A dovoleným způsobem hrát a tančit také patří k zotavení, ale ne z vášnivosti, jenom krátce, ne až do zemdlení nebo omámení. Neboť ten, kdo tancuje ze zvyku, dělá ze zotavení zaměstnání. Tančí a hraje klidně, protože chytrost a rozumný ohled radí k tomu, aby ses líbil slušné společnosti. Laskavost k jiným je dcerou lásky. Ona mění lhostejné v dobré a také nebezpečné v dovolené. Dokonce odnímá věcem, které jsou v určitém smyslu špatné, jejich špatnost.

Ovšem, nesmíš si příliš dopřávat, ale musí vládnout rozum a láska. Proto ti říkám vážné slovo. Chytrý muž nenalévá nové víno do starých měchů. Šťáva božské lásky nemůže proniknout tam, kde vládne starý Adam. Je bezpodmínečně nutné ho odstranit.

Jak se to ale má stát? – ptaš se. Upřímnou, zdrženlivou vůlí líbit se Bohu ve všem.

To se snadno řekne, ale hůř udělá. Ne-ní divu, že se to neobejde bez hluboké bolesti, protože Bůh starému člověku takřka stáhne kůži, „aby z něho učinil nového člověka, podle obrazu Božího ho stvořil“. Předtím než Bůh uzdravuje, vede válku tak, že srdce osvobozuje od jeho nezřízených sklonů a přemrštěné sebelásky.

A musíme zemřít, aby Bůh žil v nás. Je nemožné dosáhnout sjednocení duše s Bohem jiným způsobem než sebezapřením. Ta slova jsou tvrdá: „Člověk musí zemřít“, ale mají za následek nevýslovnou sladkost: člověk zemře jenom proto, aby se sjednotil s Bohem. O co více někdo odumře svým smyslovým sklonům, o to více je schopný přijímat Boží milosti.

(Pokračování)

Z Dienst am Glauben 3/2017
(Překlad do němčiny Otto Karrer)
Český překlad -mp-
(Redakčně upraveno)

Matka Evženie Ravasio (8)

BISKUPOVI

Nebeský Otec se zde osobně obrací na Mons. Alexandra Caillota, diecézního biskupa v Grenoblu. Odevzdává mu zodpovědnost za šíření poselství a pověřuje ho, aby se zasadil za uskutečnění jeho přání. Otec přitom dává přesné pokyny, jak a s kým má biskup tyto plány uskutečnit.

„I k tobě, synu můj Alexandře, chci přimohovořit, aby se má přání uskutečnila po celém světě. Je nevyhnutelné, abys byl spolu s duchovním otcem »malé květinčky« mého Syna Ježíše (matky Evženie) podporovatelem tohoto díla, tedy této zvláštní úcty, kterou očekávám od lidí. Vám oběma, mým dětem, svěřuji toto dílo a jeho významnou budoucnost.

Hovořte o tom naléhavě a vytrvale, učíňte známým, co vám říkám, aby mě všechno mé stvoření poznalo, milovalo a uctívalo. Takto splníte to, co od vás očekávám, neboli mou vůli, a uskutečníte má přání, která v sobě už odedávna v tichosti nosím. Za všechno, co učiníte pro mou slávu, vykonám dvojnásobek pro vaši spásu a posvěcení. Ale až v nebi – a jen v nebi – potom uvidíte velkou odměnu, kterou dám zvláště vám, jakož i všem, kteří budou pracovat pro tento cíl.“

Člověka jsem stvořil pro sebe a jeho srdce je stvořené pro mě

„Člověka jsem stvořil pro sebe, a je tedy správné, abych byl pro člověka VŠÍM. Mimo svého Otce a Stvořitele nebude člověk požívat žádnou pravou radost, protože jeho srdce není stvořené pro nic jiného než pro mě. I z mé strany je má láska k mým stvořením tak velká, že radost být mezi lidmi se nevyrovná ničemu.

Moje sláva v nebi je nekonečně velká, a dokonce je ještě větší, když jsem mezi svými dětmi, mezi lidmi celého světa. Vaše nebe, má stvoření, je v ráji s mými vyvolenými, protože tam nahoře v nebi budete v ustavičném patření ponořeni do mě a budete se těšit věčně slávě. Mé nebe je však na zemi, u vás všech, lidé! Ano, na zemi a ve vašich duších hledám své zalíbení a radost. Vy mi dokážete darovat tuto radost a svému Stvořiteli a Otci, který po ní touží a očekává ji od vás, ji také dlužíte.“

Otec – pramen veškerého života a každé lásky

V následující části nebeský Otec zdůrazňuje, že on je zdrojem veškerého života a každé lásky. Z této nekonečné lásky, která se dává, vychází Syn, takže o sobě může říkat: „Jako totiž Otec má život sám v sobě, stejně tak dal Synovi, aby i on měl sám v sobě život.“ (Jan 5,26)

Syn tedy přijímá od Otce všechno: „Syn nemůže činit sám od sebe nic, pokud to nevidí činit Otce; to, co činí on, činí rovněž Syn.“ (Jan 5,19) Pramenem veškerého života a každé lásky je vždy Otec, jak ve vnitřním životě Nejsvětější Trojice, tak i ve stvořeném světě viditelném i neviditelném. Syn žije s Otcem ustavičně v takovém dokonalém společenství života a lásky, že se modlí: „A vše, co je mé, je tvé a vše, co je tvé, je mé.“ (Jan 17,10)

Tento Otec, pramen každé lásky – i veškeré mateřské lásky – je totožným způsobem původcem Ducha Svatého. Velmi jednoduchými slovy hovoří nebeský Otec o tomto krásném společenství lásky v Nejsvětější Trojici v poselství sestře Evženie.

„Má radost přebývat mezi vámi není pro mě o nic menší než ta, kterou jsem zakoušel tehdy, když jsem byl se svým Synem Ježíšem během jeho života na zemi. Byl jsem to JÁ, kdo poslal mého Syna. Byl počat skrze mého Ducha Svatého, kterým jsem opět JÁ – jedním slovem: Vždy jsem to byl JÁ.

Když vás, mé stvoření, miluji jako svého Syna, kterým jsem JÁ, říkám vám, jakož i jemu: »Vy jste mé milované děti, ve kterých mám zalíbení.« Proto jsem rád ve vaší společnosti a přejí si s vámi zůstat.

Má přítomnost mezi vámi je jako slunce, které svítí na zem. Pokud jste skutečně ochotní mě přijmout, přijdu k vám velmi, velmi blízko, vejdu do vás, osvím vás a zahřeji svou nekonečnou láskou.“

V žádném případě mě neunaví stát po vašem boku

Když nyní nebeský Otec hovoří o duších, které se nacházejí „ve stavu hříchu“, nemyslí tím ty duše, které zhřešily ze slabosti, potom toho však litují a prosí o odpuštění. Jde tu o lidi, kteří žijí ve smrtelném, těžkém hříchu, ve stavu dobrovolné, vě-

domě zvolené vzdálenosti od Boha, kteří se uzavírají před pravdou, a tak brání tomu, aby v duši působila milost.

„Co se týká vás, duše, které jste ve stavu hříchu anebo nic nevíte o náboženských pravdách: Do vás nebudu moci vstoupit. Ale navzdory tomu vám budu nablízku, protože vás nikdy nepřestanu volat a zvat, abyste zatoužily po pokladech, které vám přináším, abyste spatřily světlo a byly uzdraveny z hříchu. Někdy se na vás dívám se soucitem pro nešťastný stav, ve kterém se nacházíte, jindy se na vás dívám s láskou, chci vás přimět k tomu, abyste se podvolily přitažlivé síle milosti. Někdy trávím v blízkosti určitých duší dny, dokonce roky, abych jim mohl zajistit věčnou blaženost. Tyto duše nezpozorují, že jsem s nimi a že na ně čekám, že na ně volám v každé chvíli.

Navzdory tomu však v žádném případě nepřestávám a i tak nacházím radost v tom, že zůstávám po vašem boku, stále v naději, že se jednoho dne vrátíte k vašemu Otci a aspoň před smrtí mi prokážete ten či onen akt lásky.“

Můj Otec a můj Zachránce!

O následujícím dramatickém životním příběhu se šťastným koncem, který vykresluje nebeský Otec, matka Evženie píše: „Viděla jsem, jak se tento příběh odehrál přesně tak, jak nám to vypráví náš Otec, a já to zapisuji.“

„Je tady například někdo, kdo právě umírá: Tato duše byla pro mě vždy marnotratným synem. Zahrnoval jsem ji dobrodiními, ona však odešla a promrhala všechnu majetek, všechny tyto nezasloužené dary svého nejlaskavějšího Otce a kromě toho mě ještě i těžce urážela. Čekal jsem na ni, všude jsem ji následoval a prokazoval jí nové laskavosti – dobré zdraví a majetek, který si s mým dovolením svou prací nabyla, a žila dokonce v nadbytku. Někdy jí má prozřetelnost umožnila bohatství ještě víc. Žila tedy v blahobytu, a přece neviděla nic jiného než smutný trpyt svých hříchů. Celý její život byl propleten proviněním v důsledku těžkého hříchu, který z návyku páchala.

Ale má láska se nikdy neunavila. I tak jsem šel za ní, miloval jsem ji a byl jsem spojený s tím, že trpělivě žiji v její blízkosti

- i navzdory odmítnutí, kterého se mi dostávalo - v naději, že jednoho dne možná zachytí mou lásku a vrátí se ke svému Otci a Zachránci.

Potom se blíží její poslední den. Posílám jí nemoc, aby našla cestu k sobě a mohla se vrátit ke mně, ke svému Otci. Čas běží a mé ubohé dítě se jako 74leté ocitne před svou poslední hodinou. Jako vždy, i nyní jsem při něm, připomínám se mu ještě s větší dobrotou než předtím. Nenechávám je na pokoji, vyzývám své vyvolené, aby se za mé dítě modlili, aby mu vyprosili odpuštění, které mu nabízím. V této chvíli před svým posledním výdechem otvírá oči a poznává své chyby i to, jak velmi se vzdálilo od pravé cesty, která vede ke mně. Vstupuje do sebe a zastřeným hlasem, který nedokáže zachytit nikdo z okolostojících, mi říká: »Bože můj, nyní vidím, jak velká byla tvá láska ke mně, a já jsem tě přesto urážel svým špatným životem. Nikdy jsem nemyslel na tebe, svého Otce a Zachránce. Nyní vidíš všechno a já tě za všechno to zlo, které ve mně vidíš a co ke svému zděšení já poznávám, prosím o odpuštění a miluji tě, můj Otče a Zachránce!«

V tom okamžiku tento člověk zemřel a nyní tu stojí přede mnou. Soudím ho svou láskou jako Otec, protože tak mě nazval - a on je zachráněn. Někdy čas zůstane v místě nápravy, ale potom bude po celou věčnost šťastný. Během jeho života jsem nacházel radost v naději a kvůli jeho lítosti jsem ho mohl zachránit; se svým nebeským dvorem se nyní raduji o to víc, že vidím svou touhu naplněnou a navěky jsem jeho Otcem.

Pokud jde o duše žijící ve spravedlnosti a v posvěcující milosti, svou blaženost nacházím v tom, že u nich mám svůj příbytek. Dávám se jim. Svěřuji jim svou moc, aby ji uměly zužitkovat; a prostřednictvím mé lásky nacházejí tyto duše ve mně, svém Otci a Zachránci, předzvěst ráje.“

Zde končí první sešit poselství.

Svěřeno 1. července 1932 na svátek Předrahé krve našeho Pána Ježíše Krista.

Biskup Caillot ke svátku nebeského Otce

Biskup Caillot vzal velmi vážně pověření, které mu nebeský Otec udělil. Když si přečetl posudek teologické komise, kterou sám ustanovil, a prostudoval si poselství, uveřejnil kladné vyjádření, ve kterém

Poselství Panny Marie pro Mirjanu Soldo

„Drahé děti, úkonem rozhodnutí a lásky Boží jsem já vybrána, abych byla Matkou Boží i Matkou vaší. Ale i podle mé vůle a mé nesmírné lásky k nebeskému Otci a díky mé úplné důvěře v něho bylo moje tělo kalichem Bohočlověka.

Byla jsem ve službě pravdy, lásky a spásy. Jako jsem i teď tady mezi vámi, abych vás, děti moje, apoštolové mojí lásky, pozvala, abyste byly nositeli pravdy, abych vás pozvala, abyste vy svojí vůlí a láskou k mému Synu šířily jeho slova - slova spásy. Abyste svými skutky ukázaly všem těm, kteří nepoznali mého Syna, jeho lásku.

Sílu najdete v Eucharistii, v mém Synu, který vás sytí svým Tělem a silí svojí Krví. Děti moje, sepněte ruce a dívejte se na kříž v tichosti. Takto čerpejte víru, abyste ji mohly přenášet, čerpejte pravdu, abyste mohly rozlišovat, čerpejte lásku, abyste uměly opravdu mít rády. Děti moje, apoštolové mojí lásky, sepněte ruce, dívejte se na kříž. Jenom v kříži je spása. Děkuji vám.“

2. února 2020

podporuje zavedení liturgického svátku ke cti OTCE CELÉHO LIDSTVA. Mimo jiné je v něm napsáno:

„Cíl poslání, které bylo svěřeno matce Evženii, je ... jasně vymezený: poznat a uctívat Otce, především zavedením vlastního svátku, o což je ale třeba požádat církev.

Výsledek zkoumání ukázal, že liturgický svátek ke cti Otce je zcela v linii katolické zbožnosti a v souladu s tradicí katolické modlitby, protože tato modlitba se završuje ve stoupajícím směřování od Syna v Duchu Svatém k Otci, jak to o Otci dokládají liturgické modlitby mše svaté a obětování nebeskému Otci při mši svaté.

Na druhé straně je však skutečností, že neexistuje žádný vlastní svátek ke cti Otce. Uctíváme Nejsvětější Trojici jako takovou, oslavujeme Slovo a Ducha Svatého..., jen Otec nemá žádný vlastní svátek tak, aby se pozornost křesťanského lidu soustředila na jeho osobu... Ale není to právě Otec, který poslal svého Syna na svět?

Takto se stává jasným a zřetelným vlastní cíl tohoto zvláštního svátku: uctívat Otce, děkovat mu a velebit ho, neboť nám daroval svého Syna..., aby všichni lidé sjednocení v mystickém těle Krista opět přijali Syna a v něm se stali dětmi.

Právě nyní, kdy svět svazují do bludů doktríny laicizace, ateismu a moderních filosofii a svět už nepoznává pravého

Boha, nepříčinil by se právě tento svátek o to, aby mnozí poznali živého Otce, kterého nám zjevil Ježíš, Otce milosrdnosti a dobroty? ... Nepřinesl by lidem právě nyní tento svátek velké světlo? Nevedl by takovýto svátek prostřednictvím důvěry, odevzdanosti do Boží vůle a skrze pravého ducha víry k duchovnímu dětství ... duše, které to nutně potřebují?“

Ke sloům otce biskupa už není potřeba nic dodat. Modleme se za to, aby Svätý otec daroval tento svátek univerzální Církvi. Zařadil by se mezi všechny ostatní svátky liturgického roku, které rovněž vycházejí ze zjevení, jako například svátek Božího Těla. Ve 13. století si Bůh posloužil sv. Juliánou z Lutychu, které ve vizi ukázal, že v církevním roce chybí jeden svátek ke cti Nejsvětějšího Kristova Těla a Krve.

Svaté Markétě Marii Alacoque Ježíš oznámil své přání, aby se na druhý pátek po svátku Božího Těla slavil svátek úcty k jeho Srdci, který zavedl v roce 1856 papež Pius IX. Svaté Faustyně Pán zjevil velkou milost Neděle Božího milosrdenství. Tento svátek pro celou církev ustanovil v roce 2000 svätý papež Jan Pavel II., a dokonce ho sám slavil na Svato-petrském náměstí.

(Pokračování)

Z Vítězstvo Srdca 130/2019
přeložila a upravila -jk-

Život s Pánem

Jsou to již tři roky, co mi Pán dal dar víry, nebo spíše, on mě k sobě táhl hodně dlouho, ale jelikož jsem se tzv. dlouho bránila, jistě ve své svobodné vůli, tak odpovědět na jeho dar víry mi trvalo opravdu mnoho let...

Prožili jsme a prožíváme toho s Pánem mnoho, není možné zde vše obsáhnout a papír ani vše nepobere. Ale ráda se s vámi všemi podělím alespoň o nějaké střípky z našeho života, kterými nám Pán dává najevo, pokud to tedy chceme vidět a vnímat, že on je s námi, pokud k němu uděláme my první krok důvěry.

Tehdy, když jsem odpověděla Pánu své „ano“ pro život s ním, dali jsme s manželem pokřtít naše dvě děti. Poté jsem toužila jít dál a přijala jsem poprvé Svátost oltářní a svátost biřmování s ostatními věřícími v naší farnosti. Nedovedla jsem si však představit, jaké opravdové dobrodružství s Pánem nás čeká. A to doslova.

V první řadě jsem prožívala, a vlastně i stále prožívám, znovuoobrácení k Pánu i znovuhledání důvěry k němu a jde i o mé neodbytné prosby, aby nám dal poznat, že on je s námi. V druhé řadě jsem prožívala velkou nejistotu, ale také Boží pomoc při očekávání narození naší nejmladší dcerky. Již od početí provázelo těhotenství mno-

ho obav o její život. Velké poděkování patří dvěma kněžím, kteří se zde při čtení těchto řádků možná poznají... Skrze jejich opravdu vytrvalé modlitby i kněžské požehnání jsme mohli zakusit a stále zakoušíme, jak Bůh i v tom všem, co prožíváme, je milosrdný. I díky všem, kteří na nás pamatují v modlitbě, a díky dobrým lidem, které jsme mohli poznat – od paní primářky, která nás má stále v péči, přes výbornou rehabilitační sestru, která dělá svou práci s láskou a opravdovostí, až po pracovníky z *Rané péče* a všechny opravdu dobré lidi a přátele...

Dcera se narodila před rokem, její příchod na svět byl, stejně jako u obou starších dětí, císařským řezem. Den předtím, kdy jsem věděla, že druhý den půjdu na plánovaný císařský řez, jsem našeho kněze požádala o požehnání pro následující den. On mi odpověděl, že pamatuje v modlitbě, žehná nám a ráno za nás odslouží mši svatou. Mše svatá ve farním kostele bývá pravidelně v tento den v 7:30 hodin. Porod, operace jako taková, byl bez komplikací, ale na sále jsem se cítila velice slabě, že bych málem duši vypustila. Po celou dobu jsem miminko i sebe odevzdávala Pánu Ježíši. Díky nepřetržité modlitbě odevzdání, a věřím, že i díky posile skrze tuto

modlitbu jsem se nebála, ale byly to kruté chvíle. Dcera měla po porodu problémy, museli ji resuscitovat. Narodila se v čase, kdy byla slavena mše svatá, a kněz byl prvním člověkem, jemuž jsme dali o narození dcery vědět. Dvě maminky, které měly plánovaný císařský řez přede mnou, porodily v noci...

Když nám třetí den po porodu bylo již oběma lépe a dcera začala konečně přijímat trochu mléka, další den na mě čekala velká rána. Když jsem přišla na oddělení, dcera byla napojena na EKG, neboť poklesl její srdeční tep pod standardní mez. Stále to tam blikalo a houkalo. Ten den jsem se málem sesypala, psychicky mi bylo na nic. Byl právě den Panny Marie, Matky jednoty křesťanů. Byla jsem na dně, prosila jsem Pána i Pannu Marii za dcerku. Byl to vlastně i výroční den mého křtu. Ani nevím, jak mě to napadlo, ale když jsem si balila věci před odjezdem do porodnice, do malé lahvičky jsem si dala trochu svčenené vody, aniž bych nad tím nějak přemýšlela. V těchto momentech jsem si na ni ale ani nevzpomněla. Kolem poledne jsem telefonovala s kamarádkou a ona mi řekla: „Kdybys měla svčenenou vodu a mohla ji požehnat...“ A já si v tu chvíli na vodu vzpomněla ... a hned, když jsem za dcerkou šla, jsem si dala do kapsy u županu lahvičku se svčenenou vodou a dceru požehnala. Dělal jsem tak pokaždé, když jsem za ní šla. Onen pokles srdečního tepu nastal v pátek. Protože jsem se o dceru moc bála, psala jsem i našemu knězi ve farnosti. Přislíbil nám modlitbu a povzbuzoval nás, abychom se nebáli. Noc z pátku na sobotu byla pro mě krušná, nemohla jsem spát, bylo mi psychicky i fyzicky zle. Další den měla dcerka stále kolísavý a nízký tep. Další noc pak sloužila na oddělení velice laskavá sestra, která byla ochotná mi dcerku donést na ženské oddělení, kde jsem stále byla na pokoji bez ní. Byla moc hodná, pomohla mi ji nakrmit a řekla mi, že dnes v noci poprvé neměla nízký tep! Za dva dny šla dcera na vyšetření srdce, aby se zjistila příčina poklesu jejího tepu. Vyšetření neodhalilo žádnou srdeční vadu a pokles tepu již nenastal. Já jsem to vnímala jako zázrak, lékaři nedovedli vysvětlit, jak došlo k tak náhlému zlepšení.

Za týden jsme byli v nemocnici znovu – dcera dostala chřipkový virus od staršího sourozence, a tak jsme jeli na pohotovost

O blahoslavenstvích

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Všimněme si pozorně této skutečnosti: pohnutkou blahoslavenství není aktuální situace, nýbrž ta nová, kterou blahoslavení obdrží darem od Boha: „neboť jejich je nebeské království“, „neboť oni budou potěšeni“, „neboť oni dostanou zemi za dědictví“ atd.

Ve třetí části, která obsahuje vlastní pohnutku štěstí, používá Ježíš nezdánlivě trpný rod budoucího času: „budou potěšeni“, „dostanou zemi“, „budou nasyceni“, „dojdou milosrdenství“, „budou nazváni Božími syny“.

Co však znamená slovo „blahoslavený“? Každé z osmi blahoslavenství totiž začíná tímto slovem. Původní řecký termín neoznačuje toho, kdo má plné břicho a dobře se mu daří, nýbrž člověka, který je ve stavu

milosti, prospívá v Boží milosti a postupuje na cestě Boží: v trpělivosti, chudobě, službě druhým, útěše... Kdo v těchto věcech prospívá, jsou šťastní a budou blahoslavení.

Bůh často volí netušené cesty, aby se nám daroval, leckdy jsou to naše omezení, naše slzy, naše porážky. Je to velikonoční radost, o níž mluví východní bratři a která je stigmatizovaná, ale živá, vede smrtí a zakouší Boží moc. Prospěje nám, vezmeme-li si dnes Matoušovo evangelium a přečteme si tato blahoslavenství v páté kapitole, verš první až jedenáctý, třeba i několikrát během týdne, abychom pochopili tuto tak krásnou, bezpečnou cestu ke štěstí, kterou nám nabízí Pán.

Přeložil Milan Glaser, Česká sekce Rádia Vatikán (Redakčně upraveno)

a dcera byla hospitalizována na JIP. Byla jsem tam s ní. A byla jsem na dně... Ten virus jí hodně zkomplikoval dýchání a prodělala zánět průdušek. První tři dny byly krušné. Náš kněz o tom věděl a sloužil za dceru mši svatou a její zdravotní stav se v noci a druhý den začal trochu zlepšovat. Dokonce následující den byla paní primářka překvapená, jak brzy mohli děti snížit procentuální pomoc kyslíku a nakonec jí za dva dny zkusili kyslík odebrat úplně a snížili jí dávky léků. V těch dnech bezmoci jsem dokonce uvažovala o novozém křtu dcery. Měli jsme s manželem o ni velký strach. Ale s Boží pomocí jsme za několik dní šly domů.

V necelém půl roce života jsme podstoupili základní genetické vyšetření. Byl právě začátek května, měsíc Panny Marie. Vděčím mnoho Pánu Bohu i za kamarádku Aničku, která mi každý večer zavolala a modlila se se mnou desátek růžence za dcerku. Jsme od sebe vzdáleny přes více než půl republiky, ale v modlitbě často zažívám, nejen s ní, že jsme si všichni blízko. Mnohdy jsem se zasekla, že se modlit po telefonu s ní nebudu, že ne a ne. Taková tvrdá hlava. A ona na to: „Tak víš co? Já se budu modlit sama a ty můžeš poslouchat...“ To víte, že v duchu jsem se k ní přidala. Byla mi velkou pomocí k překonání tohoto období nejistoty a čekání. V naší farnosti se dva dny nato, kdy dcera podstoupila odběry krve, konala pěší pouť do nově vysvěcené kaple k Panně Marii Karmelské. Manžel s ostatními na pouť vyrazil – říkal, že chce jít za dceru... Jednoho rána pak manžel vstal a říkal: „Slíbil jsem Panně Marii, že když ty výsledky budou negativní, tak zajdu za knězem a začnu chodit na podzim na přípravu na křest...“ Já mu odpověděla: „A co když ty výsledky nebudou negativní?“ Manžel na to: „Tak se uvidí...“ On totiž už dlouhou dobu o rozhodnutí přijmout křest přemýšlel, ale toto bral jako jakýsi poslední krok... Na sdělení výsledků jsme jeli všichni. Výsledky lékařka neměla, a šla tedy zavolat na genetiku. Ta chvíle byla nekonečná. Pak přišla s papírem v ruce a na něm byl nakreslený propiskou veliký smajlík! Nemohli jsme to najednou ani pobrat, že je to negativní! Když jsme jeli z nemocnice, zastavili jsme se ve farním kostele poděkovat. Ale dveře byly zamčené. Právě před námi však přijel na faru náš kněz, a když jsme ho požádali,

jestli by nám otevřel kostel, rád to udělal a ještě s námi poděkoval Pánu Bohu a dal nám všem požehnání. Pak manžel požádal kněze, zda by na podzim mohl začít chodit na přípravu na křest... Pocitila jsem tento den, že Pán nás opravdu provázel na každém kroku.

S dcerou jsme téměř rok cvičili metodu profesora doktora Vojty, jemuž jsem vděčná za to, že toto cvičení „našel“ – jak totiž říkal za svého života: „Já jsem to nevynalezl, já jsem to jenom našel.“ Jeho cvičení opravdu moc pomáhá, ačkoliv je to náročné a člověk často neudrží slzy, když dítě pláče. Prošli jsme mnohými vyšetřeními. Dcera byla pokřtěna na neděli Božího milosrdenství. V těch všech nesnázích, kterými jsme si prošli, je mi velkou pomocí manžel, se kterým se společně večer s dětmi modlíme...

Jistě bych si moc přála, aby dcera byla zdravá, ale nyní po roce vnímám, že její vývoj je jiný než u našich dvou starších dětí. Stále se snažím si na to odpovídat, že u Pána není nic nemožného. Když on bude chtít, může se uzdravit. Když ne, prosím o sílu, abychom přijali vše tak, jak chce on. Ale i skrze to bolestné, čím si nyní procházíme, kdy podstupujeme různá vyšetření, zažíváme všichni velké Boží milosti. Před dvěma lety, kdy jsem byla birmována a přijala poprvé Pána ve Svátosti, bych si nedovedla představit, že se manžel bude na letošní velikonoční vigílii, když dá Pán, připravovat ke křtu, prvnímu svatému přijímání a přijetí Ducha Svätého ve svátosti birmování. Náš syn se rozhodl o slavnosti svätého Václava, že chce jít poprvé minis-

trovat – mimochodem: chodíme do kostela, který je zasvěcen sv. Václavovi. A právě při mši sväté jsem tehdy prosila sv. Václava o přimluvu, aby syn své první ministrování u oltáře s ostatními zvládl... Jistě si dovedete přestavit, jak to dopadlo... Jsou to vše velké milosti a já děkuji Pánu Bohu, že občas dává najevo, že je s námi. Kdyby to totiž dával najevo stále a zřetelně, tak by nám nedal možnost svobodné volby, zda chceme, aby nás provázel, nebo ne, zda mu chceme důvěřovat..., ale to by nás Pán k tomu donutil: to by nebyla svoboda. Věřím, že Pán nás vede a učí tomu, co je v životě podstatné, ale je třeba se nebránit přijmout právě jeho cestu pravého pokoje, cestu lásky a jeho jedinečný plán s námi, který se nám někdy nelíbí a v našem omezeném pohledu působí bolestivě a nepěkně. Když se bráním vše přijmout, nemůže v nitru zvítězit Pán, a pak se vždy trápím.

Velkou posilou mi je Pán ve svätém přijímání, i v uzdravování a pomoc skrze svätost smíření. Víím, že bez Pána ve Svätosti bych někdy nedovedla konat. To on dává sílu ke všemu...

Děkuji Pánu Bohu za svého manžela, děti, přátele a všechny lidi s dobrým srdcem, kteří nám jsou stále nablízku skrze modlitbu, která nezná kilometry... Jsem vděčná oběma kněžím za jejich vytrvalou modlitbu i za jejich kněžské požehnání, které nás provází v radostech i bolestech života. A také děkuji za ty, kteří svou vytrvalostí ve víře a věrností Pánu Bohu ve všem, co dělají, pomáhají mé důvěře k Pánu. Ať Pán Bůh všem oplatí jejich pomoc a žehná jim!

Marie Magdalena

Statistika návštěvnosti bohoslužeb v ČR

Výsledkem ankety mezi účastníky bohoslužeb z října 2019, které se zúčastnilo podle odhadu odboru církevních dat České biskupské konference téměř tři čtvrtiny všech pravidelných účastníků bohoslužeb, je, že minimálně jednou týdně chodí do kostela v ČR 375 000 osob, což je 8,2 % z pokřtěných v ČR. Téměř pětina z účastníků jsou mladí lidé do 20 let. Výsledek ankety, kterou si katolická církev v ČR organizuje jednou za 5 let, odpovídá průzkumům veřejného mínění; podle nich 5 % respondentů udává, že chodí do kostela pravidelně jednou týdně.

Skutečnost, že pravidelně na bohoslužby chodí jen část věřících, potvrzuje celosvětový trend narůstající osobní víry na úkor ochoty zapojovat se do života institucí obecně. Procento lidí, kteří chodí do kostela každou neděli, se za posledních 5 let (od minulé ankety) mírně snížilo, není to však zásadní. Pokřtěných je v České republice podle aktuálních odhadů asi 43 % obyvatel, ke katolické církvi se však hlásí pouze necelých 30 % obyvatel (STEM 2019). O vánočních svätcích chodí do kostela podle průzkumů 40 % obyvatel, jednou týdně nebo častě-

Letošní Tříkrálová sbírka překonala loňský rekord

„Výše koledy překonala o více než 11 milionů loňský rekord, což je dobrá zpráva o štěrnosti lidí, našich spoluobčanů,“ říká ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo. „Díky dobrému výnosu můžeme více a lépe pomáhat – lidem s postižením, nemocným, seniorům, rodinám a dětem ohroženým sociálním vyloučením. Děkuji všem, kdo se do sbírky zapojili, tedy přibližně 75 tisícům dobrovolníků, zejména dětským koledníkům, ale také koordinátorům a vůbec každému, kdo letos Tříkrálovou sbírku podpořil. Ať už svým nasazením, či finančním darem,“ říká Lukáš Curylo.

Díky patří také pracovníkům obecních úřadů, kteří nezištně pomohli s rozpečetováním 24 993 pokladniček. „Zvláště děkujeme partnerovi Tříkrálové sbírky, České spořitelně, jejíž zaměstnanci během 14 dnů zdarma spočítali vykoledovanou částku 130 milionů v bankovkách a mincích, aby mohly být uloženy na sbírkový účet,“ říká koordinátorka sbírky Gabriela Višová.

Sbírku podle ní provázelo mnoho příjemných a radostných setkání. „Věřím, že si ji dětští i dospělí koledníci, ale i dárci dobře užili,“ říká.

Do pokladniček tedy vhodili dárci mince a bankovky v celkové výši 130 331 872 Kč, dalších 922 151 Kč přišlo prostřednictvím dárcovských SMS v průběhu přenosu Tříkrálového koncertu 5. ledna na ČT1. Informace o množství vykoledovaných peněz podle regionů lze najít na webových stránkách www.trikralovashbirka.cz/vysledky. Údaje do tabulek vyplňují přímo místní koordinátoři sbírky. Všechny peníze se nyní sejdou na centrálním sbírkovém účtu a také proběhne kontrola všech dokladů.

Už na jaře začnou letošní tříkrálové peníze pomáhat. Z centrálního účtu bude výnos rozdělen podle vnitřního klíče takto: **65 % vybraných prostředků se vrací Charitám**, které je vykoledovaly, **15 % je určeno na velké diecézní projekty**, **10 % na rozvojové projekty v zahraničí**, **5 % na projekty Charity Česká republika** a **5 % tvoří zákonná režie sbírky**.

V regionech finance podpoří místní záměry, tedy předem schválené „miniprojekty“, jako je například péče o osoby se zdravotním postižením v chráněných dílnách Charity Opava, podpora terénní pečovatelské služby Charity Beroun, pořízení schodolezu pro klienty Charitní pečovatelské služby Svítavy, podpora Domova pro seniory sv. Pavla, krizového zařízení pro ženy a stacionáře Pohodička v Rokycanech, nákup kompenzačních pomůcek pro domácí zdravotní a hospicovou péči v Přerově nebo nákup automobilu pro terénní pečovatelskou službu Oblastní Charity Třebíč. I ty je možné najít na webu: www.trikralovashbirka.cz/vyuziti.

Do zahraničí poputují peníze například na projekt udržitelné recyklace plastů v Mongolsku, zvýšení kvality a dostupnosti služeb domácí péče v Moldavsku a do Zambie na projekt zvýšení zemědělské produktivity.

Sbírka je otevřená celoročně – přispívat lze na účet 66008822/0800 u České spořitelny, variabilní symbol 777, a to bankovním převodem i kartou on-line. Jednorázově i trvale lze sbírku podpořit zasláním dárcovské SMS na číslo 87 777 ve tvaru DMS KOLEDA 30, DMS KOLEDA 60 či DMS KOLEDA 90, DMS TRV KOLEDA 30, DMS TRV KOLEDA 60 či DMS TRV KOLEDA 90.

Podle www.cirkev.cz

ji chodí na bohoslužby (nejen katolické) 5–6 % obyvatel.

„Na Moravě je pravidelná účast na bohoslužbách častější. Slouží se zde víc mší, tak je to pro lidi přirozenější. Na radě míst se staví i nové kostely,“ říká Stanislav Přibyl, generální sekretář České biskupské konference. „Ale například v oblastech bývalých Sudet je to náročnější, lidé zde musí svou víru víc obhajovat. Avšak i zde se daří některé kostely opravovat. Kostel uprostřed obce vždy sloužil nejen k modlitbě, ale i jako přirozené místo k setkávání, a lidé si to uvědomují.“

Kvůli poválečnému vývoji k nám sekularizace dorazila o několik desítek let dřív a v násilnější podobě než do zemí západní Evropy, v současné době jsme na tom ale podobně jako okolní země, až na nižší ochotu víru deklarovat. V západní Evropě jsou počty pokřtěných a deklarujících náboženskou příslušnost podobné, počty praktikujících a pravidelně navštěvujících bohoslužby jsou již mnoho let podstatně nižší. Východní Evropa má častěji obno-

venou náboženskou tradici, proto je zde i vyšší deklarovaná zbožnost, i když praktikovaná víra se neobnovila (PEW 2017).

Nejvyšší zastoupení pokřtěných je ve věkových kategoriích 70+ (předválečné ročníky, pro které byl křest samozřejmostí). Řada z těchto lidí by do kostela pravidelně chodila ráda, ale nemůže ze zdravotních důvodů nebo z důvodu vzdálenosti nejbližšího kostela. Zejména v některých českých oblastech jsou obce, kde je nejbližší nedělní mše svatá až 50 kilometrů daleko nebo se slouží jen 1x za měsíc. Starším ročníkům pak nezbyvá, než se spokojit s možností sledovat bohoslužby v televizi nebo rozhlase. Jedná se o mnoho desítek tisíc lidí každý týden.

„Odhadujeme, že asi čtvrtina z pravidelných návštěvníků se nedostane do kostela každou neděli kvůli nemoci, práci a komplikovanému dojíždění,“ vysvětluje pražský arcibiskup, kardinál Dominik Duka. „I v minulosti bylo zvykem, že kdo měl cestu do kostela delší než hodinu chůze, neměl povinnost návštěvy nedělní mše svaté.“

V dnešní době je navíc možnost sledovat mši v přímém přenosu, za což jsme vděční.“

Zastoupení mužů mezi pravidelnými návštěvníky nedělní mše svaté je o něco nižší než žen, kterých je 59 %. Úplně největší skupinu tvoří ženy ve věku 65–79 let; ženy nad 65 let tvoří jednu pětinu ze všech pravidelných účastníků bohoslužeb. Potvrzuje se, že ženy vždy stály a stojí na základech komunitního života a utváření společenství. Nejvíce mužů je naopak mezi mládeží, ve věku 10–14 let. Mladých lidí do 20 let také není málo, účastníci do 20 let představují 18,5 % z účastníků bohoslužeb.

Věková struktura pravidelných návštěvníků kopíruje strukturu pokřtěných, můžeme tedy říci, že v každém věku se objevují pokřtění lidé, kteří z nějakého důvodu do kostela v neděli pravidelně nepřijdou. Na Moravě pravidelně chodí do kostela skoro dvakrát tolik lidí než v českých diecézích.

Zdroj: www.cirkev.cz, 5. 2. 2020
(Autor článku Daniel Chytil, redakčně upraveno)

Pondělí 2. 3. 2020

6.05 Pro víta mundi (129. díl): Antonín Randa **6.45** Rok 2019 s papežem Františkem **7.25** 20 let Akademie Václava Hudečka: Luhačovice **7.45** Klapka s Ing. Jaroslavem Kolčavou **8.50** Dědek a jeho kreslený svět: Dejte mu moc, a zblbne **9.00** Outdoor Films se Stevem Lichtagem (33. díl): S mistrem filmového umění o podmořském filmu **10.35** Cestujeme regionem Záhorie **11.40** Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory **11.45** Přejeme si... [P] **12.00** Polední modlitba [L] **12.05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12.50** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (153. díl): Co vařily naše babičky – fašank **14.15** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **14.40** Cesta k andělům (12. díl): Miluška Voborníková – zpěvačka **15.25** Myanmar: na stejné cestě **16.00** V souvislostech **16.25** Noční univerzita: P. František Lízna, SJ – Vězením ke svobodě **17.35** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **18.00** Zeno Kaprál, básník **18.30** Mašinky (2. díl): O neposlusném semaforu **18.40** Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory **18.45** Pošta pro Holuba: Církev a společnost [P] **18.55** Výběr z vystoupení kapel na hlavní scéně Mohelnického dostavníku 2017 **19.40** Dědek a jeho kreslený svět: Dejte mu moc, a zblbne **19.45** Přejeme si... **20.05** Biblická studna [L] **21.10** ARTBITR – Kulturní magazín (92. díl) [P] **21.20** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **21.30** Terra Santa News: 26. 2. 2020 **22.00** Noemova pošta: Únor 2020 **23.35** Bolívie – V srdci Bolívie **0.05** Post Scriptum [P] **0.15** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Marnotratný Otec **1.45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 3. 3. 2020

6.05 Pro víta mundi (130. díl): RNDr. Vilém Holář **6.45** Salesiáni na Haiti **7.15** Jde o život (8. díl): Svátosti I. **8.50** Dědek a jeho kreslený svět: Zamilovaní mimoni **9.00** Živě s Noe [L] **9.20** V souvislostech **9.40** Muzikanti, hrajte **10.10** Příroda kolem nás: Cesta do Bělověže, roční období v přírodě **10.25** Missio magazín: Březen 2020 **11.30** Živě s Noe [L] **11.45** Přejeme si... [L] **12.00** Polední modlitba [L] **12.05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12.50** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **13.00** Přesel jsem hranici **14.00** Živě s Noe [L] **14.35** Cesta k andělům (13. díl): Jaroslav Max Kašparů – psychiatr a trvalý jáhen **15.20** Práce Charity v Mexiku **15.40** Vezmi a čti: Únor 2020 **16.00** Noemova pošta: Únor 2020 **17.30** Animované biblické příběhy: Postaven na Skále **18.00** Živě s Noe [P] **18.35** Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat [P] **18.45** Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory **18.55** Jihomoravské město Dubňany **19.25** Dědek a jeho kreslený svět: Zamilovaní mimoni **19.30** Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2020 [P] **19.50** Přejeme si... **20.05** Buon giorno s Františkem [L] **20.55** Světlo pro Evropu (23. díl): Výročí pádu Berlínské zdi **21.10** Řeckokatolický magazín [P] **21.30** Živě s Noe [P] **22.10** P. Vojtěch Kodet – Blahoslavenství: Blahoslavený Ježíš **22.50** Má vlast: Šumperk **23.35** Post Scriptum **23.50** Letem jazzem (8. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... **1.00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 4. 3. 2020

6.05 Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2020 **6.25** Pro víta mundi (131. díl): Manželé Perašínovi **7.05** Má vlast: Sv. Kopeček u Olomouce **7.45** Noční univerzita: P. František Lízna, SJ – Vězením ke svobodě **8.50** Dědek a jeho kreslený svět: Nebojte se strachu **9.00** Živě s Noe [L] **9.20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10.20** Cvrlikání (75. díl): Huménečko **11.30** Živě s Noe [L] **11.45** Přejeme si... [P] **12.00** Polední modlitba [L] **12.05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12.50** ARTBITR – Kulturní magazín (92. díl) **13.00** Skryté poklady: Vladimír **13.25** Struny nad Oslavou **14.00** Živě

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně **6.00 – 1.00** hod.
■ Denně: **8.00; 16.00** hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

s Noe [L] **14.35** Cesta k andělům (14. díl): František Lízna – jezuita **15.15** Víra do kapsy **15.35** Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2020 **16.00** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **16.20** Adopce srdce **16.55** Biblická studna **18.00** Živě s Noe [P] **18.30** Mašinky (4. díl): O červeném motoráku **18.40** Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory **18.45** Průplav Božího přání **19.25** Dědek a jeho kreslený svět: Nebojte se strachu **19.30** Terra Santa News: 4. 3. 2020 [P] **19.50** Přejeme si... **20.05** Adorace [L] **21.10** BET LEChem – vnitřní domov (4. díl): Martin Kříž – sinolog **21.30** Živě s Noe [P] **22.10** Noční univerzita: P. Angelo Scarano – Jeden člověk měl dva syny **23.05** Generální audience papeže Františka **23.25** Egypt – Ať je požehnan Tvůj lid v Egyptě **0.00** Post Scriptum **0.10** Missio magazín: Březen 2020 **1.10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 5. 3. 2020

6.05 Pro víta mundi (132. díl): P. Jan Vallo **6.40** Výpravy do divočiny: Největší antilopy mají naději **7.45** Terra Santa News: 4. 3. 2020 **8.05** P. Vojtěch Kodet – Blahoslavenství: Blahoslavený Ježíš **8.45** Pošta pro Holuba: Církev a společnost **9.00** Živě s Noe [L] **9.20** Světlo pro Evropu (23. díl): Výročí pádu Berlínské zdi **9.30** Dědek a jeho kreslený svět: Lesk a bída fantazie **9.40** Noemova pošta: Únor 2020 **11.15** Mašinky (4. díl): O červeném motoráku **11.25** Živě s Noe [L] **11.45** Přejeme si... [P] **12.00** Polední modlitba [L] **12.05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12.50** Missio magazín: Březen 2020 **14.00** Živě s Noe [L] **14.35** Cesta k andělům (15. díl): Miroslav Herold – jezuita **15.30** Muzikanti, hrajte **16.10** Generální audience papeže Františka **16.30** Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2020 **16.50** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **17.00** Kde končí Evropa II.: Balkán, Turecko a Evropa **18.00** Živě s Noe [P] **18.35** Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem **18.45** Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory **18.55** Dědek a jeho kreslený svět: Lesk a bída fantazie **19.00** Večeře u Slováků: 2. neděle postní [P] **19.30** Zpravodajské Noeviny: 5. 3. 2020 [P] **19.50** Přejeme si... **20.05** Jak potkávat svět (78. díl) [L] **21.30** Živě s Noe [P] **22.10** Pod lampou [P] **0.15** Post Scriptum **0.25** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **0.40** Zpravodajské Noeviny: 5. 3. 2020 **1.00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 6. 3. 2020

6.05 Zpravodajské Noeviny: 5. 3. 2020 **6.25** Pro víta mundi (133. díl): Marie Urbánková **7.05** Otec Ivan **7.35** Noční univerzita: P. Angelo Scarano – Jeden člověk měl dva syny **8.30** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **9.00** Živě s Noe [L] **9.20** Dědek a jeho kreslený svět: Empatie nezabije **9.25** Misie skrze svědectví – Slovensko **10.15** Biblická studna **11.15** ARTBITR – Kulturní magazín (92. díl) **11.30** Živě s Noe [L] **11.45** Přejeme si... [P] **12.00** Polední modlitba [L] **12.05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12.50** Výběr z vystoupení kapel na hlavní scéně Mohelnického dostavníku 2017 **13.35** Ars Vaticana **13.45** Pošta pro Holuba: Církev a společnost **14.00** Živě s Noe [L] **14.35** Cesta k andělům (16. díl): Osamu Okamura

– architekt **15.20** Křížová cesta rodin **15.45** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **16.00** Zpravodajské Noeviny: 5. 3. 2020 **16.20** Buon giorno s Františkem **17.15** Na křídlech andělů **17.40** Příroda kolem nás: Cesta do Bělověže, roční období v přírodě **18.00** Živě s Noe [P] **18.35** Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách [P] **18.45** Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory **18.50** Čas pro Malawi **19.35** ARTBITR – Kulturní magazín (92. díl) **19.45** Dědek a jeho kreslený svět: Empatie nezabije **19.50** Přejeme si... **20.05** Kulatý stůl: Dobrá literatura pro děti [L] **21.40** Živě s Noe [P] **22.20** Sedm výprav Josefa Vágnera (2. díl): Ráj antilop **23.50** Post Scriptum **0.05** V pohorách po horách (56. díl): Prachovské skály – Český ráj **0.15** Večeře u Slováků: 2. neděle postní **0.40** Sierra Leone: Ježíš v ulicích **1.10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 7. 3. 2020

6.05 Pro víta mundi (134. díl): Josef Vlček (1. díl) **6.40** BET LEChem – vnitřní domov (4. díl): Martin Kříž – sinolog **7.00** Věrní Kristu **8.00** Harfa Noemova: Koncert Zürcher Sängerknaben – chlapeckého sboru **8.25** Bangladěš: Týdenní dopis lásky **8.55** Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory **9.00** Animované biblické příběhy: Postaven na Skále **9.35** GOODwillBOY IV. (10. díl) **10.15** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **11.10** Dědek a jeho kreslený svět: Dejte mu moc, a zblbne **11.15** Víra do kapsy: Výchova **11.25** Zpravodajské Noeviny: 5. 3. 2020 **11.45** Přejeme si... [P] **12.00** Angelus Domini **12.05** Pod lampou **14.10** Terra Santa News: 4. 3. 2020 **14.30** Jak potkávat svět (78. díl) **15.55** Outdoor Films s Kateřinou a Ladislavem Bezděkovými (87. díl): S octavii kolem světa **17.25** Germán Lopéz a Antonio Toledo na Folkových prázdninách **18.00** Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **18.25** Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory **18.30** Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách **18.40** Světlo pro Evropu (23. díl): Výročí pádu Berlínské zdi **18.50** Muzikanti, hrajte **19.25** Dědek a jeho kreslený svět: Dejte mu moc a zblbne **19.30** V souvislostech [P] **19.50** Přejeme si... **20.05** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Scheirichem, 1. díl [P] **20.50** V pohorách po horách (34. díl): Rakytov – Velká Fatra **21.00** Mezi pražci (85. díl): Březen 2020 [P] **21.50** Živě s Noe **23.00** Magdaléna, zbavená hanby **0.25** Noční univerzita: P. František Lízna, SJ – Vězením ke svobodě **1.30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 8. 3. 2020

6.05 Pro víta mundi (135. díl): Josef Vlček (2. díl) **6.40** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **7.40** Ars Vaticana **7.50** Řeckokatolický magazín **8.10** Jak potkávat svět (78. díl) **9.35** Pošta pro Holuba: Církev a společnost **9.45** Večeře u Slováků: 2. neděle postní **10.10** Dědek a jeho kreslený svět: Zamilovaní mimoni **10.15** ARTBITR – Kulturní magazín (92. díl) **10.30** Mše svatá z kostela Nanebevzetí Panny Marie: Bukovec [L] **11.45** Přejeme si... [P] **12.00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12.20** V souvislostech **12.40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13.25** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Scheirichem, 1. díl **14.10** Muzikanti, hrajte **14.40** Guyanští Diana **15.05** Noční univerzita: P. Angelo Scarano – Jeden člověk měl dva syny **16.00** Znovu v Nazaretu: Archeologie a tradice Ježíšova města **16.50** Živě s Noe **18.00** Sedmihlásky (110. díl): Letěl sokol **18.05** Animované biblické příběhy: Pane, věřím **18.40** Příroda kolem nás: Návrat praturů a divokých koní do přírody [P] **19.05** Dědek a jeho kreslený svět: Zamilovaní mimoni **19.10** P. Vojtěch Kodet – Blahoslavenství: Blahoslavení chudí v duchu [P] **19.50** Přejeme si... **20.05** Svatá Kateřina Labouré: tichý posel Lásky [P] **21.00** Má vlast: Prostějov I. **21.40** V souvislostech **22.05** Buon giorno s Františkem **23.00** Stíny barbarské noci **23.40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0.05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0.45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 2. 3. o 22:00 hod.:
Mandera, Keňa 2015 (dokudráma)

V roku 2015 teroristi prepadli autobus miestnej linky. Písalo sa o tom aj v novinách. O čom sa však v zahraničnej tlači nepísalo, bolo, že na stranu svojich kresťanských spoločestujúcich sa postavili aj niektorí moslimovia. Jeden za to zaplatil životom.

Utorok 3. 3. o 17:00 hod.: Peter medzi nami
(Nový zákon v Kristovi a túžby podľa Ducha)

Katechéza pápeža Františka z cyklu katechéz o prikázaniach.

Streda 4. 3. o 20:30 hod.: Katolicizmus: Užasnúť a preláknúť – Ježiš aj Boh, aj človek (dokument)

Róbert Barron, biskup z Los Angeles, odкрýva hĺbku katolíckej viery, jej krásu, históriu, bohatstvo, dobrotu a pravdivosť. Navštevuje 50 lokácií v 15 krajinách a poukazuje na duchovné a umelecké poklady, ktoré katolicizmus ukrýva.

Štvrtok 5. 3. o 17:00 hod.: Spolu (Včelár)

Starký je chorý. Od Žofky si však namiesto tabletky vypýta med. Ako

sa taký med vyrába? A prečo Boh sľúbil svojmu ľudu krajinu oplývajúcu mliekom a medom? Tentokrát Žofke svoju prácu predstaví včelár.

Piatok 6. 3. o 17:30 hod.: Moja misia magazín

Ďalší diel relácie Moja misia magazín nás zavedie do Kene. Naša hostka Denisa Jakubcová pôsobí ako vedecko-pedagogický pracovník na Trnavskej univerzite a zároveň pracuje spolu s kolegami ako rozvojový terénny pracovník. Momentálne sa vracia z hlavného mesta Nairobi, kde pracovali na sociálno-zdravotníckej téme HIV v najväčšom africkom slume Kibera. Moderuje otec Marek Vaňuš SVD.

Sobota 7. 3. o 20:30 hod.: Evanjelium podľa Jána 2 (film)

Život Ježiša Krista detailne zaznamenal učeník Ján. Bol tak blízko pri Ježišovi, že sa mu podarilo podrobne zachytiť nielen jeho konanie, ale aj jeho myšlienky, ktoré dodnes formujú náš svet a morálku.

Nedeľa 8. 3. o 21:00 hod.: Medzi nebom a zemou

Zuzana Kuráňová pracovala ako dobrovoľníčka v Ugande, Kambodži, ale aj v Iraku. Jej životný príbeh, o ktorý sa s nami podelí, je povzbudením, že sa oplatí ísť si aj za svojimi detskými snami. Moderuje Marián Gavenda.

MUZEM ŠVÁBENICE U VÝŠKOVA

Každou sobotu, nedeľu a sviatky od 14. března do 28. června 2020 jsou otevřeny výstavy:

Vlastivědné muzeum – výstavní síň: „Jdeme s Pánem na Golgotu“ – velká výstava

s tisíci postních a velikonočních duchovních inspirací.

Muzejní galerie betlémů: Stálá výstava 1 730 betlémů vyrobených ze všech dostupných materiálů.

Kostelní muzeum: Stálá expozice umění z 18. a 19. století z pozůstatosti našeho kostela a fary.

Otevřeno je od 13 do 17 hodin. Vstupné dobrovolné – jste srdečně zváni.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
29. ÚNORA – 7. BŘEZNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 3.		PO 2. 3.		ÚT 3. 3.		ST 4. 3.		ČT 5. 3.		PÁ 6. 3.		SO 7. 3.			
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301		
Antifony	288	319	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	288	320	292	324	295	328	298	332	302	336	305	340	309	344		
Antifona k Zach. kantiku	288	320	292	325	296	328	299	332	302	336	306	340	309	344		
Prosby	289	320	292	325	296	329	299	332	302	336	306	340	309	344		
Závěrečná modlitba	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	306	341	310	345		
Modlitba během dne:																
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302		
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	289	321	293	326	296	329	300	333	303	337	307	341	310	345		
Závěrečná modlitba	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	306	341	310	345		
Nešpory:	SO 29. 2.															
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298	268	297
Antifony	286	318	290	322	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	311	347
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	286	318	291	323	294	327	297	330	301	334	304	338	307	342	311	347
Ant. ke kant. P. M.	287	318	291	323	294	327	298	331	301	335	304	339	308	343	312	347
Prosby	287	319	291	323	295	327	298	331	301	335	305	339	308	343	312	348
Záv. modlitba	289	321	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	306	341	314	350
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Nedeľa 1. 3. – 1. nedeľa postní

1. čt.: Gn 2,7-9; 3,1-7

Ž 51(50),3-4.5-6a.12-13.14+17

Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)

2. čt.: Řím 5,12-19

Ev.: Mt 4,1-11

Pondělí 2. 3. – ferie

1. čt.: Lv 19,1-2.11-18

Ž 19(18),8.9.10.15

Odp.: Jan 6,63b (*Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život.*)

Ev.: Mt 25,31-46

Úterý 3. 3. – ferie

1. čt.: Iz 55,10-11

Ž 34(33),4-5.6-7.16-17.18-19

Odp.: 18b (*Hospodin vysvobodil spravedlivé z každé jejich tísně.*)

Ev.: Mt 6,7-15

Středa 4. 3. – připomínka
sv. Kazimíra

1. čt.: Jon 3,1-10

Ž 51(50),3-4.12-13.18-19

Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)

Ev.: Lk 11,29-32

Čtvrtek 5. 3. – ferie

1. čt.: Est 14,1.3-5.12-14

Ž 138(137),1-2a.2bc-3.7c-8

Odp.: 3a (*Kdykoli jsem tě volal, Hospodine, vyslyšels mě.*)

Ev.: Mt 7,7-12

Pátek 6. 3. – ferie

1. čt.: Ez 18,21-28

Ž 130(129),1-2.3-4ab.4c-6.7-8

Odp.: 3 (*Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo obstojí?*)

Ev.: Mt 5,20-26

Sobota 7. 3. – připomínka
sv. Perpetuy a Felicity

1. čt.: Dt 26,16-19

Ž 119(118),1-2.4-5.7-8

Odp.: 1 (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově.*)

Ev.: Mt 5,43-48

PRO NEJMENŠÍ

**PŮST A VELIKONOCE • SAMOLEPKY
- OMALOVÁNKY - HRY - MODLITBY**
*Ilustrovala Léa Fabreová • Z francouzštiny
přeložila Markéta Štěpánková •
Redigovala Ludmila Martinková •
Odpovědný redaktor Pavel Mareš*

Dvacet zábavných úkolů na dobu postní a velikonoční. Hledání rozdílů, omalovánky, bludiště, spojovačky, puzzle, samolepky, vybarvování a spousta dalších her pro nejmenší děti.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 195x240 mm, 24 stran, 149 Kč*

POZNÁVÁME...

**KDYŽ NENÍ MOTORKA, LÉPE
CHODIT PĚŠKY • PO STOPÁCH
P. JOSEFA TOUFARA**

Miloš Doležal

V knize Miloše Doležala navštívíme místa provázaná se životem, činností a smrtí jedné z prvních obětí komunistického režimu u nás – kněze z Vysočiny, P. Josefa Toufara (1902 – 1950), dnes vedle Milady Horákové nejvýmluvnějšího symbolu totalitní manipulace u nás. Hlavním územím a krajinou Toufarova života byla Vysočina – jak ta moravská na Jihlavsku (rodná obec Arnolec u Polné, Zhoř aj.), tak ta česká (Zahrádka, Číhošť, Havlíčkův Brod, Chotěboř, Želiv).

*Nezávislý podmelechovský spolek, z.s.
Váz., 155x235 mm, 264 stran, 399 Kč*

DUCHOVNÍ ČETBA PRO POSTNÍ DOBU

Čtenářům Světla nabízíme slevu 50 % na tyto knihy:

**HOŘKÉ UMUČENÍ PÁNA NAŠEHO
JEŽÍŠE KRISTA**

*Anna Kateřina Emmerichová • Podle vidění
augustiniánky z Dülmenu zapsal a nástinem
jejího života doplnil Clemens Brentano •
Doslov Arnold Guillet • Z němčiny přeložil
Petr Janšta • Ilustrace - rytiny G. Doré*

Předlohou pro toto nejnovější vydání díla A. K. Emmerichové, blahoslavené v roce 2004, byla nová edice nakladatelství Christiana-Verlag, Stein am Rhein. Vidění stigmatizované mystičky, její oběti, utrpení a nad to vše nejmocnější obraz Krista Vykupitele se hluboce dotknou každého lidského srdce.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • První vydání v MCM s. r. o.
Váz., 135x205 mm, 432 stran,
původní cena 395 Kč, cena po slevě 198 Kč*

**KŘÍŽOVÁ CESTA SE SLUŽEBNÍKEM
BOŽÍM P. ANTONÍNEM ŠURÁNKEM**

*Uspořádal P. Mgr. Pavel Caha SDB •
Ilustrace Ludmila Jandová*

Tato ilustrovaná křížová cesta je sestavena z veršů, které služebník Boží P. Antonín Šuránek napsal v internačním táboře v Želivě v únoru roku 1952. Jednotlivá rozjímání jsou doplněna z křížové cesty v době jeho působení v Blatničce a citacemi z publikací *Dějiny mého povolání 4* a *Novozákonní rozjímání 1 a 3*.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., 120x200 mm,
48 stran, původní cena 58 Kč, cena po slevě 29 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

**Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz**

2019/12030

TZ

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc